

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2022:036.#####

R O M Â N I A

TRIBUNALUL CONSTANȚA

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Operator de date cu caracter personal 8470

Dosar nr. #####/212/2020

DECIZIA CIVILĂ Nr. ###/2022

Ședința publică de la 09 Martie 2022

Completul compus din:

PREȘEDINTE: #####-##### ####

Judecător: #####-##### #####

Grefier: #####-##### #####

S-a luat în examinare, în contencios administrativ și fiscal, apelul promovat de apelanții-petenți #####, #####, ##### și #####, în contradictoriu cu intimatul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CONSTANȚA, titularul cererii de intervenție fiind ASOCIAȚIA EVOLUȚIE ÎN INSTITUȚIE, îndreptat împotriva sentinței civile nr. #####/11.03.2021, pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr. #####/212/2020.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care;

Instanța, în ceea ce privește admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție accesorie formulată de Asociația Evoluție în Instituție, raportat la art. 61 alin. (1) și (3) Cod Proc. Civ. coroborat cu art. 63 Cod Proc. Civ., având în vedere că raportat la obiectul cererii de chemare în judecată Asociația Evoluție în Instituție nu justifică un interes propriu în formularea cererii de intervenție, respinge cererea de intervenție ca inadmisibilă.

Nemaifiind alte probe de administrat, cereri de formulat și excepții de invocat, instanța declară dezbaterile închise, luând act că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă conform art. 223 Cod Proc. Civ. și rămâne în pronunțare asupra apelului.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin sentința civilă nr. #####/11.03.2021, pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr. #####/212/2020, au fost admise în parte plângerile contravenționale formulată de petenții #####, #####, ##### și #####, în contradictoriu cu intimatul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CONSTANȚA, și s-a dispus după cum urmează:

„In dosarul nr. #####/212/2020: Respinge exceptia tardivitatii, ca neintemeiata. Admite in parte plângerea contravenționala formulata de petentul ##### în contradictoriu cu intimatul IPJ CONSTANTA. Anulează procesul-verbal ##### din 02.10.2020, cu consecința exonerării petentului de sanctiunile aplicate prin acesta. Respinge, ca inadmisibila, solicitarea privind constatarea abuzului de drept al intimatului.

In dosarul nr. #####/212/2020:

Respinge exceptia tardivitatii, ca neintemeiata. Admite in parte plângerea contravenționala formulata de petentul ##### în contradictoriu cu intimatul IPJ CONSTANTA. Anulează procesul-verbal ##### din 02.10.2020, cu consecința exonerării petentului de sanctiunile aplicate prin acesta. Respinge, ca inadmisibila, solicitarea privind constatarea abuzului de drept al intimatului.

In dosarul nr. #####/212/2020: Respinge exceptia tardivitatii, ca neintemeiata. Admite in parte plângerea contravenționala formulata de petentul ##### în contradictoriu cu intimatul IPJ CONSTANTA. Anulează procesul-verbal ##### din 02.10.2020, cu consecința exonerării petentului de sanctiunile aplicate prin acesta. Respinge, ca inadmisibila, solicitarea privind constatarea abuzului de drept al intimatului.

Obliga intimatul IPJ CONSTANTA la plata catre petent ##### a sumei de 20 lei, cu titlu de cheltuieli de judecata, reprezentand taxa judiciara de timbru.

Obliga intimatul IPJ CONSTANTA la plata catre petent ##### a sumei de 20 lei, cu titlu de cheltuieli de judecata, reprezentand taxa judiciara de timbru.

Obliga intimatul IPJ CONSTANTA la plata catre petent ##### a sumei de 20 lei, cu titlu de cheltuieli de judecata, reprezentand taxa judiciara de timbru.

drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare, ce se depune la Judecătoria Constanța.

Pronunțată, azi, 11.03.2021, prin punerea solutiei la dispozitia partilor prin mijlocirea grefei instantei.”

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

„ Prin procesul-verbal ##### din 02.10.2020, petentul ##### a fost sancționat cu amendă contravențională în cuantum de 250 lei, în temeiul dispozițiilor art. 2 pct.13 și art. 3 alin. 1 lit.c din L. nr. 61/1991, reținându-se în sarcina sa faptul că, la data de 02.10.2020, ora 20.20, a patruns in incinta curtii Scolii Gimnaziale nr.29, situata pe str. Cismelei, fara a respecta normele legale de acces in sediul institutiei de invatamant si spatiul apartinand acesteia.

Prin procesul-verbal ##### din 02.10.2020, petentul ##### a fost sancționat cu amendă contravențională în cuantum de 250 lei, în temeiul dispozițiilor art. 2 pct.13 și art. 3 alin. 1 lit.c din L. nr. 61/1991, reținându-se în sarcina sa faptul că, la data de 02.10.2020, ora 20.20, a patruns in incinta curtii Scolii Gimnaziale nr.29, situata pe str. Cismelei, fara a respecta normele legale de acces in sediul institutiei de invatamant si spatiul apartinand acesteia.

Prin procesul-verbal ##### din 02.10.2020, petentul ##### a fost sancționat cu amendă contravențională în cuantum de 250 lei, în temeiul dispozițiilor art. 2 pct.13 și art. 3 alin. 1 lit.c din L. nr. 61/1991, reținându-se în sarcina sa faptul că, la data de 02.10.2020, ora 20.20, a patruns in incinta curtii Scolii Gimnaziale nr.29, situata pe

str. Cismelei, fara a respecta normele legale de acces in sediul institutiei de invatamant si spatiul apartinand acesteia.

Toate procesele verbale au fost semnate de contravenienti, care nu au avut de formulat obiectiuni.

Plangerile contravenionale au fost inaintate instantei prin posta la data de 19.10.2020, astfel cum rezulta din spampila aplicata pe plic, fila 13, respectiv 14, a fiecarui dosar.

Avand in vedere dispozitiile art. 31 alin.1 din OG nr.2/2001, conform caruia impotriva procesului verbal se poate face plangere in termen de 15 zile de la data inmanarii sau comunicarii acestuia,

Cum procesele verbale au fost inmanate petentilor la data de 02.10.2020, iar plangerea inaintata instantei prin posta la data de 19.10.2020,

Tinand cont de modalitatea de calcul a termenelor stabilita prin dispozitiile art. 181 alin.1 pct.1 C. proc.civ , conform carora cand termenul se socoteste pe zile nu intra in calcul ziua de la care incepe sa curga termenul, nici ziua in care acesta se implineste, si ale alin.2 al aceluiasi articol, potrivit caruia cand ultima zi a termenului cade intr-o zi nelucratoare, termenul se prelungeste pana in prim azi lucratoare care urmeaza,

Se va respinge exceptia tardivitatii formularii plangerilor contravenionale, ca neintemeiata.

Potrivit art. 16 alin. 1 din O.G. nr. 2/2001 „(1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constataator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea”.

Potrivit art.17 din O.G. nr.2/2001, lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constataator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constataator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.

Referitor la legalitatea celor trei procese-verbale de contravenție, instanța reține că acestea au fost încheiate fără respectarea prevederilor art. 16 din O.G. nr. 2/2001, fiind incident un caz expres de nulitate relativă a actului constataator, respectiv descrierea insuficientă a faptei contravenționale.

Conform art. 2 din Legea nr.61/1991, constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

13.pătrunderea, cu încălcarea normelor legale de acces, în sediile autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice, instituțiilor de învățământ și spațiilor aparținând acestora,

indiferent de destinația lor, regiilor autonome, societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, partidelor sau altor formațiuni politice, organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, ambasadelor și reprezentanțelor altor state ori ale organizațiilor internaționale de pe teritoriul României, precum și ocuparea fără drept a terenurilor aparținând ambasadelor și reprezentanțelor sau a terenurilor situate în perimetrul acestora ori refuzul de a le părăsi la cererea organelor de ordine;

Art. 3 (1) Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează: de la 500 lei la 1.500 lei, cele prevăzute la pct. 2), 5)-10), 13), 15), 19), 20), 26), 29), 31) și 32).

Or, din lecturarea proceselor-verbale rezultă că agentul constatator nu a descris efectiv fapta săvârșită de fiecare petent, ci doar s-a rezumat în a transcrie conținutul unui text legal, fără a indica în mod concret care au fost acele norme legale de acces ce au fost încălcate efectiv de către petenti. Astfel, instanța consideră că agentul constatator a realizat o prezentare generală a faptei, fără a arăta expres care este elementul material efectiv al contravenției reținute în sarcina petentului.

Agentul constatator ar fi trebuit să procedeze la o descriere a faptei care să permită instanței să procedeze la o analiză a elementelor constitutive ale acesteia. Vătămarea suferită de petenti constă tocmai în punerea acestora în imposibilitatea de a-și efectua apărarea în cauză.

Prin urmare, aflându-se în imposibilitatea de a aprecia justetea faptei și proporționalitatea sancțiunii aplicate, instanța reține că procesul-verbal ##### ## ### ##### din 02.10.2020, ##### ## ### ##### din 02.10.2020 și ##### ## ### ##### din 02.10.2020 au fost întocmite cu nerespectarea condițiilor de formă menționate de art. 16 din O.G. nr. 2/2001 (descrierea incompletă a faptei contravenționale), apreciind că nu se mai impune examinarea temeiniciei actului.

Fata de acestea, va admite plângerea, va anula procesele-verbale contestate, cu consecința exonerării fiecărui petent de sancțiunile aplicate prin acestea.

Având în vedere dispozițiile art. 34 alin.1 din OG nr.2/2001, conform cărora instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării,

Apreciind ca, pe calea plângerii contravenționale, nu se poate solicita constatarea abuzului de drept al intimatului,

Se vor respinge, ca inadmisibile, solicitările formulate de petenti privind constatarea abuzului de drept al intimatului.”.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel petenții ##### #####, ##### ##### și ##### #####, prin care au solicitat anularea în parte a Sentinței civile din data de 11.03.2021 pronunțate de Judecătoria Constanța, cât privește respingerea ca inadmisibil a capătului secund al cererilor înregistrate pe rolul primei instanțe sub nr. #####/212/2020, #####/212/2020 și #####/212/2020, și trimiterea cauzei primei instanța în vederea judecării fondului acestor capete.

În motivare, apelanții-petenți au arătat că prima instanță a respins capătul al doilea al cererilor formulate, arătând că acesta ar fi inadmisibil în contextul în care art. 34 alin. 1 din OG

nr. 2/2001 prevede că „Instanța competentă să soluționeze plângerea [...] hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării”. Fără a motiva *expressis verbis* în acest sens, au dedus că opinia judecătorului fondului este că instanța sesizată cu plângerea contravențională nu este admisibil a se pronunța asupra oricărui alt petit decât cele prevăzute la art. 34 alin. 1 din OG nr. 2/2001.

Apelanții-petenți au apreciat că motivarea instanței de fond corespunde unei veritabile denegări de dreptate. Art. 5 alin. 1 și 2 Cod Proc. Civ., reglementează obligația judecătorului de a primi cererile adresate instanței judecătorești, precum și de a soluționa aceste cereri, în măsura în care sunt de competența sa, încălcarea ultimei obligații fiind cunoscută sub denumirea de denegare de dreptate. Dispozițiile art. 5 alin. (2) Cod Proc. Civ. se regăsesc și în art. 4 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, sub aceeași formă. Odată primită și înregistrată cererea pe rolul instanței judecătorești, judecătorul are obligația de a o soluționa, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile. Chiar și în ipoteza în care legea nu prevede dispoziții exprese pentru rezolvarea cererii respective sau este incompleta, judecătorul va trebui să recurgă la alte norme juridice sau principii de drept incidente, pronunțând o soluție. Dacă legea este neclară, judecătorul are obligația de a o interpreta în conformitate cu principiile de drept pentru a o putea aplica în cazul dedus judecății. În ipoteza în care legea nu instituie norme aplicabile unui caz concret dedus judecății, instanța judecătorească este obligată să apeleze la uzanțe, ca practici statornicite în timp pentru soluționarea chestiunii respective sau în lipsa acestora, la dispoziții legale privitoare la situații asemănătoare, pe care le va aplica printr-o interpretare extensivă. În situația în care normele legale nu pot fi astfel aplicate, instanța judecătorească nu va lăsa nesoluționată pretenția dedusă judecății, ci va recurge la principiile generale ale dreptului, ținând, totodată, seama de criteriul echității. Referirea la echitate apare și în cadrul art. 22 alin. (7) CPC, potrivit căruia ori de câte ori legea îi rezervă judecătorului puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei, acesta va avea în vedere, printre altele, principiile generale ale dreptului, cerințele echității și buna-credință.

Prevederile art. 34 alin. 1 din OG nr. 2/2001 nu pot fi interpretate în sensul în care judecătorului îi este inadmisibil a se pronunța asupra altor cereri formulate odată cu plângerea contravențională, în caz contrar legiferându-se tocmai denegarea de dreptate. Din acest considerent, hotărârea primei instanțe este vădit nelegală.

Mai mult, instanța sesizată printr-o acțiune în constatarea abuzului respectiv și de realizare a despăgubirii cuvenite, dacă acest demers ar fi fost formulat pe cale separată, ar fi fost tocmai Judecătoria Constanța. Prin urmare, având în vedere raportul de conexitate dintre capătul prim al cererii noastre și capătul secund, soluționarea acestora deopotrivă ar fi fost în spiritul justiției echitabile.

Nu în ultimul rând, în ipoteza în care instanța aprecia că nu în cadrul plângerii contravenționale poate fi soluționat capătul de cerere privind despăgubirea, judecătorul trebuia să disjunga capătul și să dispună formarea unui nou dosar.

Având în vedere încălcarea prevederilor art. 5 CPC prin hotărârea instanței de fond, devin incidente prevederile art. 480 alin. 3 CPC, conform cărora „în cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a

făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul.

În drept a fost invocat O.G. nr. 2/2001 și Cod Proc. Civ.

Cererea de apel a fost legal timbrată.

În susținerea cererii de apel, apelanții-petenți au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Legal citat, intimatul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CONSTANȚA a formulat și depus întâmpinare.

În motivare, cu privire la soluția referitoare la capătul secund al cererilor înregistrate pe rolul instanței de fond, intimatul a considerat că aceasta este întemeiată, având în vedere că dispozițiile cuprinse în O.G nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor nu cuprinde absolut nicio posibilitate de constatare a abuzului de drept al intimatului. O.G nr. 2/2001 instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, de unde rezultă fără dubiu că pe calea plângerii contravenționale nu pot fi formulate capete de cerere care nu au legătura cu actul sancționator a cărui anulare se solicită.

Apelanții-petenți au fost sancționați pentru nerespectarea prevederilor Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, iar măsura conducerii acestora la sediul poliției s-a realizat în virtutea atribuțiilor conferite lucrătorilor de poliție prin Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, sens în care se putea observa că măsura conducerii la sediul poliției nu are nicio legătură cu legalitatea și temeinicia proceselor-verbale de contravenție. Pe calea plângerii contravenționale se pune în discuție analizarea tuturor motivelor de fapt și de drept care au dus la întocmirea actului sancționator, precum și verificarea îndeplinirii condițiilor expres prevăzute, a căror nerespectare poate atrage nulitatea absolută sau relative a procesului-verbal de contravenție.

Nu au fost administrate probe suplimentare în apel.

Examinând apelul prin prisma dispozițiilor art. 476 și următoarele din Codul de procedură civilă, Tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 480 C.pr.civ., ”(1) Instanța de apel poate păstra hotărârea atacată, situație în care, după caz, va respinge, va anula apelul ori va constata perimarea lui. (2) În caz de admitere a apelului, instanța poate anula ori, după caz, schimba în tot sau în parte hotărârea apelată. (3) În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. ## toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătoria fondului.”

Se constată că, în speță, prima instanță a respins, ca inadmisibile, capetele de cerere formulate de petenții apelanți având ca obiect constatarea abuzului de drept al intimatului,

apreciind în lumina art. 34 al. 1 din O.G. nr. 2/2001 că pe calea plângerii contravenționale nu se poate formula o astfel de cerere.

Așa cum s-a stabilit în doctrina de specialitate și practica judiciară în mod constant, inadmisibilitatea este o sancțiune care vizează exercitarea unei acțiuni civile prohibite, în mod expres sau implicit, de către o normă legală imperativă sau care presupune nerespectarea unei condiții de validitate a căii procedurale alese de parte, implicând înlăturarea dreptului părții interesate de a sesiza instanța.

În speță, în acord cu apelații, instanța de control judiciar constată că nu poate fi identificat niciun fine de neprimire al cererii de constatare a abuzului de drept al intimatului, respectiv nicio cauză pentru care o astfel de cerere nu poate fi primită spre a fi judecată.

Or, conform art. 5 al. 1 C.pr.civ., „Judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii”

Constatând că, în speță, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului cererii de chemare în judecată formulate de petenta apelantă, în sensul art.480 al. 3 teza I C.pr.civ., în ceea ce privește capetele de cerere având ca obiect constatarea abuzului de drept material al intimatului, din dosarele conexe iar apelanta a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, Tribunalul va admite apelul, va anula sentința apelată și va trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, cu privire la capetele de cerere menționate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite apelul promovat de apelații-petenți #####, ##### și ##### în contradictoriu cu intimatul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CONSTANȚA, îndreptat împotriva sentinței civile nr. #####/11.03.2021, pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr. #####/212/2020.

Anulează în parte sentința apelată.

Trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, în ceea ce privește capetele de cerere având ca obiect constatarea abuzului de drept material al intimatului, din dosarele conexe.

Definitivă.

Pronunțată, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 09.03.2022.

Președinte,
#####-#####

Judecător,
#####-#####

Grefier,
#####-#####

Hotarâre nr. 322/2022 din 09.03.2022, cod RJ 72e26e268
(<https://rejust.ro/juris/72e26e268>)

Jud. #####

Tehnored.#####

7 ex/25.03.2022